

DECEMBER 25.

A mi Urunk, Jézus Krisztus születése

AZ ELŐESTI CSONKA NAGY ALKONYATI ZSOLOZSMÁN

Pap (a bezárt királyi ajtó előtt): Áldott a mi Istenünk, öröktől fogva, most és mindenkor és örökkön-örökké!

Nép: Amen.

Dicsőség néked, Istenünk, dicsőség néked!

Mennyei Király, Vigasztaló, igazságnak Lelke, ki mindenütt jelen vagy és mindeneket betöltesz, minden jónak kútfeje és az életnek megadója, jöjj el, és lakozzál mibennünk, és tisztíts meg minket minden szennytől, és üdvözítsd, Jóságos, a mi lelkünket!

Szent Isten, szent Erős, szent Halhatatlan, irgalmazz nekünk!(3x)

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön-örökké! Amen.

Szentháromság, könyörülj rajtunk! Urunk, tisztíts meg bűneinktől! Uralkodó, bocsásd meg vétkezéseinket! Szent, tekintsd és gyógyítsd meg betegségeinket a te nevedért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön-örökké! Amen.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod,

amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de **szabadíts** meg a gonosztól!

Pap: *Mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön-örökké!*

Nép: Amen.

Uram, irgalmazz! (12x)

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön-örökké! Amen.

Jertek imádjuk a mi királyunkat és Istenünket!

Jertek imádjuk Krisztust, a mi királyunkat és Istenünket!

Jertek **boruljunk le** és imádjuk magát Jézus Krisztust, * a mi királyunkat, Urunkat és Istenünket!

103. zsoltár

Áldjad én lelkem az Urat! * Uram, Istenem, fölötte fölséges vagy, dicsőségbe és ékességbe öltöztél. * Világossággal, mint köntössel, körül vagy öltve, * kiterjesztvén az eget, mint sátorfödelet; * ki befödöd vizekkel annak felső részeit, * ki a felhőt szekereddé teszed, ki a szelek szárnyain jársz; * ki angyalaidat szélvésszé teszed, * és szolgálodat égető tűzzé; * ki a földet állandóságra alapítottad, * hogy nem fog ingadozni örökkön-örökké. * A vízmélység öltözet gyanánt fődte azt, * a hegyeken vizek állottak. * A te feddésed előtt elfutottak, * mennydörgésed szavától megijedtek. * A hegyek fölemelkedtek, a völgyek alászállottak * azon helyre, melyet

nekik alapítottál. * Határt vontál, melyet nem fognak átlépni,
* s nem térnek vissza a földet elborítani. * Ki forrásokat
fakasztasz a völgyekben, * a hegyek között folynak a vizek. *
Iszik azokból minden mezei vad, * azok után lihegnek
szomjúságukban a vadszamarak. * Azok mellett lakoznak az
égi madarak, * a kősziklák közül szózatot adnak. * Ki
megöntözöd a hegyeket onnan felől, * a te műveid
gyümölcséből megelégtetik a föld. * Ki szénát teremtesz a
barmoknak * és veteményt az emberek szolgálatára; * hogy
kenyeret termessz a földből, * és bor vidámítsa föl az ember
szívét; * hogy olajjal derítse föl orcáját, * és a kenyér erősítse
meg az ember szívét. * Jóllaknak a mező fái és a Libanon
cédrusai, * melyeket ültetett. * Ott fészkelnek a madarak, * a
gólya háza fő azok között. * A magas hegy a szarvasok, * a
kőszikla a sündisznók menedéke. * A holdat időmértékül
teremté, * a nap tudja lenyugvását. * Sötétséget parancsolsz,
és éj van, * mely alatt mind kimennek az erdei vadak, * az
oroszlán ordító kölykei, * hogy ragadozzanak, és az Istentől
magoknak eledelt keressenek. * Fölkel a nap és összegyűlnek,
* és hajlékaikba helyezkednek. * Kimegy az ember munkájára
* és dolgára napestig. * Mely igen fölségesek a te műveid,
Uram! * Mindeneket bölcsességgel cselekedtél: * mi a földet
betölti, mind a te jószágod. * Ez a nagy és tágas öblű tenger,
ott az úszók, melyeknek száma nincs, * a kicsiny állatok a
nagyokkal. * Ott járnak a hajók, * a cethal, melyet alkottál,
hogy játsszék abban. * Mindnyájan tőled várják, * hogy eledelt
adj nekik idejében. * Te adván nekik, gyűjtenek; * fölnyitván

kezedet, minden betelik jóval. * De ha elfordítod arcodat, megrémülnek; * ha elveszed lélegzetüket elfogynak, és a porba visszatérnek. * Beléjük bocsátván leheletedet, fölélednek; * és megújítod a föld színét. * Legyen az Úré a dicsőség mindörökké! * Az Úr örülni fog alkotmányában; * ki letekint a földre, és megrendíti azt; * ki a hegyeket megérinti és füstölögnek. * Énekelni fogok az Úrnak életemben, * dicséretet mondok az én Istenemnek, valamíg leszek. * Legyen kellemes neki az én beszédem, * én pedig az Úrban fogok gyönyörködni. * Fogyjanak el a bűnösök a földről és a gonoszok úgy, hogy ne legyenek: * áldjad én lelkem az Urat! * A nap tudja lenyugvását. * Sötétséget parancsolsz, és éj van. * Mely igen fölségesek a te műveid, Uram! * Mindeneket bölcsességgel cselekedtél.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön-örökké! Amen.

Alleluja, alleluja, alleluja, dicsőség néked, Isten!

Alleluja, alleluja, alleluja, dicsőség néked, Isten!

Alleluja, alleluja, alleluja, * dicsőség néked, Isten!

***Pap:** Békességben könyörögjünk az Úrhoz!*

***Nép:** Uram, irgalmazz!*

***Pap:** A mennyei békéért és lelkünk üdvösségéért könyörögjünk az Úrhoz!*

***Nép:** Uram, irgalmazz!*

Pap: *Az egész világ békességéért, Isten szentegyházainak jólétéért és mindnyájunk egyesítéséért könyörögjünk az Úrhoz!*

Nép: Uram, irgalmazz!

Pap: *Ezen szent hajlékért s mindazokért, kik ide hittel, buzgósággal és istenfélelemmel járnak, könyörögjünk az Úrhoz!*

Nép: Uram, irgalmazz!

Pap: *Szentséges (egyetemes) főpásztorunk, N. (római) pápáért, Istenszerető N. metropolitánkért (N. püspökünkért, N. apostoli kormányzónkért), a tisztas áldozópapságért, a Krisztus-szerinti segédlő papságért, az egész egyházi rendért és a népért könyörögjünk az Úrhoz!*

Nép: Uram, irgalmazz!

(Pap: *Országunk vezetőiért és népünkért, könyörögjünk az Úrhoz!*

Nép: Uram, irgalmazz!)

Pap: *Ezen városért (községért), minden városért, községért és vidékéért, s az azokban lakó hívekért könyörögjünk az Úrhoz!*

Nép: Uram, irgalmazz!

Pap: *A levegőnek kedvező mérsékletéért, a föld terményeinek bőségéért és békességes időkért könyörögjünk az Úrhoz!*

Nép: Uram, irgalmazz!

Pap: *A hajózókért, utazókért, betegekért, fáradozókért, foglyokért s ezek szabadulásáért könyörögjünk az Úrhoz!*

Nép: Uram, irgalmazz!

Pap: *Hogy mentsen meg minket minden aggodástól, haragtól és sükségtől, könyörögjünk az Úrhoz!*

Nép: Uram, irgalmazz!

Pap: Oltalmazz, ments meg, könyörülj és őrizz meg minket, Isten, a te kegyelmeddel!

Nép: Uram, irgalmazz!

Pap: Legszentebb, legtisztább, legáldottabb dicső királynénkat, az Istenszülő és mindenkorszűz Máriát minden szentekkel együtt említvén, önmagunkat, egymást s egész életünket Krisztus Istenünknek ajánljuk!

Nép: Néked Uram!

Pap: Mert téged illet minden dicsőség, tisztelet és imádás, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön-örökké.

Nép: Amen.

Nagy tömjénezés.

2. hang

Uram, tehozzád **kiáltok**, * hallgass **meg** engem; * figyelmezz imádságom hangjára, * midőn tehozzád **kiáltok**; *' hallgass meg **engem**, Uram!

Igazodjék fel az én **imádságom**, * mint a tömjénfüst a te **színed** elé, * kezeimnek fölemelése * esti **áldozat gyanánt**! *' Hallgass meg **engem**, Uram!

Elővers: Ha a vétkeket figyelembe veszed, Uram, Uram, ki állhat meg előtted? De nálad vagyon a kegyelem.

Jertek, örvendezzünk **az Úrnak**, * hirdetvén a jelen nagy titkot, * mert a korlát közfala **elbontatik**, * a tüzes kard **megszűnik**, * és a kerub az élet fájától **eltávozik**, * és én paradicsomi eledelben **részesülök**, * melytől engedetlenségem

miatt eltiltattam. * Mert az Atya változhatatlan képmása, * az ő örökkévalóságának ábrázatja szolgálai alakot vesz fel, * szeplőtelen anyától változatlanul születik, * és ami azelőtt volt, az **meg** is marad: * valóságos Isten; * és ami nem volt, azt fölyvette, * emberré lévén emberszeretetből. * Őneki énekeljünk tehát: * Isten, ki Szűztől születtél, *' **könyör**ülj rajtunk.

Elővers: És a te törvényedért remélek benned Uram! Remél az én lelkem az ő igéjéért. Az én lelkem az Úrban bízik.

Jertek, örvendezzünk az Úrnak, * hirdetvén a jelen nagy titkot, * mert a korlát közfala **el**bontatik, * a tüzes kard **meg**szűnik, * és a kerub az élet fájától **el**távozik, * és én paradicsomi eledelben **r**észesülök, * melytől engedetlenségem miatt eltiltattam. * Mert az Atya változhatatlan képmása, * az ő örökkévalóságának ábrázatja szolgálai alakot vesz fel, * szeplőtelen anyától változatlanul születik, * és ami azelőtt volt, az **meg** is marad: * valóságos Isten; * és ami nem volt, azt fölyvette, * emberré lévén emberszeretetből. * Őneki énekeljünk tehát: * Isten, ki Szűztől születtél, *' **könyör**ülj rajtunk.

Elővers: A reggeli vigyázattól éjjelig bízzék Izrael az Úrban.

Az Úr Jézus a szent Szűztől születvén, * mindenek fölvilágosítottak, * a pásztorok **z**engedeznek, * a bölcsek **meg**hódnak, * az angyalok énekelnek, * Heródes fölháborodik, hogy az Isten testben jelent meg, *' a mi lelkünk Üdvözítője.

Elővers: Mert az Úrnál az irgalmasság, és nála bőséges a megváltás, és ő megszabadítja Izraelt minden gonoszságából.

Az Úr Jézus a szent Szűztől születvén, * mindenek fölvilágosítottak, * a pásztorok **z**engedeznek, * a bölcsek **meg**hódnak, * az angyalok énekelnek, * Heródes

fölháborodik, hogy az Isten testben jelent meg, *' a mi lelkünk Üdvözítője.

Elővers: Dicsérjétek az Urat, minden nemzetek; dicsérjétek őt, minden népek!

A te országod, Krisztus Istenünk, * minden időknél országa, * és a te uralkodásod nemzedékről nemzedékre tart. * Megtestesültél a Szentlélektől, * és emberré lettél a mindenkor szűz Máriától, * világosságot árasztván nekünk, Krisztus Istenünk. * Mert a te eljöveteled: világosság a világosságtól, * az Atyától való kisugárzás, * mellyel mindenkit fölvilágosítottál. * Azért minden lélek dicsér téged, * mint az Atya dicsőségének ábrázatát, * ki vagy és mindig voltál, * s ki Szűztől tündöklöttél fel, *' Istenünk, könyörülj rajtunk.

Elővers: Mert megerősödött rajtunk az ő irgalmassága, és az Úr igazvolta mindörökké megmarad.

Mit hozzunk néked Krisztus Istenünk, * amiért megjelentél a földön, mint ember, érettünk, * mert minden általad teremtett lény és dolog * hálaadást mutat be néked: * az angyalok éneket, az ég csillagot, * a bölcsek ajándékokat, a pásztorok csodálatot, * a föld istállót, a puszta jászlát, * mi pedig emberek Szűz Anyát. *' Örökkévaló Isten, könyörülj rajtunk!

Dicsőség... most és...

Augusztusz egyeduralmodása alatt * a földön a sokak kormányzása megszűnt. * Te is megtestesülvén a Szűztől, * a sok istenek bálványozása megsemmisített. * Egy világi kormány alá helyeztettek a városok, * egy Istenség uralkodásában hittek a nemzetek is. * Összeiratkoztak császár parancsolatjából a népek, * mi is fölírtuk neveinket, * mint az igaz és megtestesült Isten hívei. * Nagy a te irgalmad, *' Uram, dicsőség néked!

Körmenet felonban tömjénezővel és evangéliumos könyvvel.

Pap (az ambonon): Bölcsesség igazhívők!

Nép: Enyhe világossága, * a szent és boldog, * és halhatatlan * mennyei Atya isteni dicsőségének, * Jézus Krisztus! * Eljövén a Napnak lenyugvásához * és látván az esteli fényt; * áldjuk az Atyát * s a Fiút, és a Szentlélek Istent! * Mert te méltó vagy, * hogy minden időben, * szent hangon énekeljünk tenéked, * Isten fia, * ki életet adsz a világnak; * miért is ez a világ dicsőít téged.

Pap: Figyelmezzünk! Békesség mindnyájatoknak! Bölcsesség, figyelmezzünk!

Prokimen, 6. hang

Kántor: Íme, most áldjátok az Urat, * ti az Úr szolgái.

Nép: Íme, most áldjátok az Urat, * ti az Úr szolgái.

Kántor (recitálva): Kik az Úr házában álltok, a mi Istenünk háza udvaraiban.

Nép: Íme, most áldjátok az Urat, * ti az Úr szolgái.

Bezárul a királyi ajtó.

Pap: Bölcsesség!

Kántor: Teremtés könyvének olvasása!

Pap: Figyelmezzünk!

Teremtés könyve 1,1-13

Pap: Bölcsesség!

Kántor: Számok könyvének olvasása!

Pap: Figyelmezzünk!

Számok könyve 24,2-6.17-18

Pap: Bölcsesség!

Kántor: Mikeás próféta jövendölésének olvasása!

Pap: Figyelmezzünk!

Mikeás próféta jövendölése 4,6-7; 5,2-4

Kinyílik a királyi ajtó, s a pap az oltárnál énekli a 6. hangú tropárt:

*Titokban születél egy istállóban, * de az egek azt mindenkinek hirdették, * csillagot állítván föl ajkak helyett, Üdvözítőnk, * mely bölcseket vezetett hozzád, * kik leborulva imádtak téged. *' Velük együtt, Uram, minket is üdvözíts!*

*Nép: „...mely bölcseket vezetett hozzád, * kik leborulva imádtak téged. *' Velük együtt Uram minket is üdvözíts!”*

Pap (recitálva): A szent hegyeken vetette meg alapjait. Szereti az Úr Sion kapuit, Jákob minden hajlékánál jobban.

*Nép: „...mely bölcseket vezetett hozzád, * kik leborulva imádtak téged. *' Velük együtt Uram minket is üdvözíts!”*

Pap: Dicsőséges dolgok mondattak felőled, Isten városa. Megemlékezem Ráhábról és Babilonról, azok között, akik ismernek engem.

*Nép: „...mely bölcseket vezetett hozzád, * kik leborulva imádtak téged. *’ Velük együtt Uram minket is üdvözíts!”*

Pap: Íme az idegenek: Tírusz és az etiópok népe, ezek is onnan valók.

*Nép: „...mely bölcseket vezetett hozzád, * kik leborulva imádtak téged. *’ Velük együtt Uram minket is üdvözíts!”*

Pap: Sionról azt mondják majd: „Anyá lett, és ember született benne, és maga a Fölséges vetette meg alapjait.”

*Nép: „...mely bölcseket vezetett hozzád, * kik leborulva imádtak téged. *’ Velük együtt Uram minket is üdvözíts!”*

Pap: Az Úr felsorolja majd, ama népek és fejedelmek könyvében, melyek őbenne születtek. Mennyire örülhetnek mindazok, akiknek tebenned van lakásuk!

*Nép: „...mely bölcseket vezetett hozzád, * kik leborulva imádtak téged. *’ Velük együtt Uram minket is üdvözíts!”*

Pap: Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor, és örökkön-örökké. Amen.

*Nép: Titokban születél egy istállóban, * de az egek azt mindenkinek hirdették, * csillagot állítván föl ajkak helyett, Üdvözítőnk, * mely bölcseket vezetett hozzád, * kik leborulva imádtak téged. *’ Velük együtt, Uram, minket is üdvözíts!*

Pap: Bölcsesség!

Kántor: Izajás próféta jövendölésének olvasása!

Pap: *Figyelmezzünk!*

Izajás próféta jövendölése 11,1-10

Pap: *Bölcsesség!*

Kántor: *Báruk próféta jövendölésének olvasása!*

Pap: *Figyelmezzünk!*

Báruk próféta jövendölése 3,36-4,4

Pap: *Bölcsesség!*

Kántor: *Dániel próféta jövendölésének olvasása!*

Pap: *Figyelmezzünk!*

Dániel próféta jövendölése 2,31-36; 44b-45

A pap az oltárnál énekli a 6. hangú tropárt:

*Feltündököltél a Szűztől, Krisztus, * mint az igazság élő napja! * És a csillag jelezte, miként fogad be a puszta * téged, a befogadhatatlant, * ki a bölcseket a te imádásodra tanította, * s kikkel egyetemben mi is magasztalunk téged: *' Életadónk, dicsőség néked!*

Nép: „...ki a bölcseket a te imádásodra tanította, * s kikkel egyetemben mi is magasztalunk téged: *' Életadónk, dicsőség néked!”

Pap (recitálva): *Az Úr országol, ékességbe öltözött, erősségbe öltözött az Úr, és felövezte magát.*

Nép: „...ki a bölcseket a te imádásodra tanította, * s kikkel egyetemben mi is magasztalunk téged: *' Életadónk, dicsőség néked!”

Pap: *Mert ő erősítette meg a föld kerekességét, mely nem fog ingani. Trónod készen áll öröktől fogva.*

Nép: „...ki a bölcseket a te imádásodra tanította, * s kikkel egyetemben mi is magasztalunk téged: *’ Életadónk, dicsőség néked!”

Pap: *Fölemelik, Uram, a folyók, fölemelik a folyók szavukat, fölemelik a folyók habjaikat.*

Nép: „...ki a bölcseket a te imádásodra tanította, * s kikkel egyetemben mi is magasztalunk téged: *’ Életadónk, dicsőség néked!”

Pap: *De a rengeteg víz zúgásánál, a tenger csodálatos dagályánál is csodálatosabb az Úr a magasságban.*

Nép: „...ki a bölcseket a te imádásodra tanította, * s kikkel egyetemben mi is magasztalunk téged: *’ Életadónk, dicsőség néked!”

Pap: *A te bizonyágtételeid igen hitelesek lettek, a te házadat szentség illeti, Uram, örök időkre.*

Nép: „...ki a bölcseket a te imádásodra tanította, * s kikkel egyetemben mi is magasztalunk téged: *’ Életadónk, dicsőség néked!”

Pap: *Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor, és örökkön-örökké. Amen.*

Nép: Feltündököltél a Szűztől, Krisztus, * mint az igazság élő napja! * És a csillag jelezte, miként fogad be a pusztát * téged, a befogadhatatlant, * ki a bölcseket a te imádásodra tanította, * s kikkel egyetemben mi is magasztalunk téged: *’ Életadónk, dicsőség néked!

Pap: *Bölcsesség!*

Kántor: *Izajás próféta jövendölésének olvasása!*

Pap: *Figyelmezzünk!*

Izajás próféta jövendölése 9,5-6

Pap: *Bölcsesség!*

Kántor: *Izajás próféta jövendölésének olvasása!*

Pap: *Figyelmezzünk!*

Izajás próféta jövendölése 7,10-16; 8,1-4.9-10

Pap: *Figyelmezzünk! Békesség mindnyájatoknak! Bölcsesség, figyelmezzünk!*

Prokimen, 1. hang

Kántor: Az Úr így szólt hozzám: * Fiam vagy te, én ma szültelek téged.

Nép: ...ma szültelek téged.

Kántor (recitálva): *Kérd tőlem, és neked adom örökségül a nemzeteket!*

Nép: Az Úr így szólt hozzám: * Fiam vagy te, én ma szültelek téged, * ma szültelek téged.

Pap: *Bölcsesség!*

Kántor: *A Zsidókhöz írt levél olvasása (1,1-2,3)*

Pap: *Figyelmezzünk!*

Apostoli szakasz

Pap: *Békesség néked! Bölcsesség, figyelmezzünk!*

Közép tömjénezés.

„Alleluja...” helyett prokimen, 8. hang

Kántor: Mondá az Úr az én Uramnak: * Ülj az én jobbomra, míg ellenségeidet lábaid zsámolyává teszem.

Nép: ...míg ellenségeidet lábaid zsámolyává teszem.

Kántor (recitálva): A te hatalmad pálcáját kinyújtja az Úr Sionból: Uralkodjál ellenségeid fölött!

Nép: Mondá az Úr az én Uramnak: * Ülj az én jobbomra, míg ellenségeidet lábaid zsámolyává teszem, * míg ellenségeidet lábaid zsámolyává teszem.

Kántor (recitálva): Méhemből a hajnalcsillag előtt szültelek téged.

Nép: Mondá az Úr az én Uramnak: * Ülj az én jobbomra, míg ellenségeidet lábaid zsámolyává teszem, * míg ellenségeidet lábaid zsámolyává teszem.

Pap: Bölcsesség, igazhívők, hallgassuk a szent evangéliumot, Szent Lukács evangéliumának olvasása! (2,1-20)

Nép: Dicsőség néked, Uram

Evangélium.

Nép: Dicsőség néked, Uram

Pap: Könyörülj rajtunk, Isten, a te nagy irgalmasságod szerint, kérünk téged, hallgass meg minket és könyörülj!

Nép: Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Pap: Könyörögjünk még szentséges (egyetemes) főpásztorunk, N. (római) pápáért, Istenszerető N. metropolitánkért, (N.

püspökünkért, N. apostoli kormányzónkért), lelkiatyáinkért s Krisztusban minden atyánkfiáért!

Nép: Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Pap: *Könyörögjünk még az itt jelenlévő s tőled nagy és bő kegyelmeket váró népért, a mi jótevőinkért és minden igazhitű keresztényért!*

Nép: Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Pap: *Mert irgalmas és emberszerető Isten vagy, és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor s örökkön-örökké.*

Nép: Amen.

4. hang. Minta: Elcsodálkozott József.

Add Urunk, hogy ez estén * minden bűntől megőrizzük magunkat. * Áldott vagy te. Urunk, atyáinknak Istene; * dicséretes és dicsőséges a te neved mindörökké. Amen. * Legyen, Uram, a te kegyelmed rajtunk, * amint tebenned bízunk. * Áldott vagy te, Urunk, * taníts meg minket a te igazságaidra. * Áldott vagy te, Uralkodó, * oktass bennünket a te igazságaidra. * Áldott vagy te, Szent, * világosíts meg minket a te igazságaiddal. * Uram, a te kegyelmed örökké, * kezeid munkáit meg ne vesd. * Téged illet a dicséret, * téged illet az ének. * Téged illet a dicsőség, * Atya és Fiú és Szentlélek, * most és mindenkor *' és örökkön-örökké. Amen.

Pap: *Teljesítsük esti könyörgésünket az Úrhoz!*

Nép: Uram, irgalmazz!

Pap: *Oltalmazz, ments meg, könyörülj és őrizz meg minket, Isten, a te kegyelmeddel!*

Nép: Uram, irgalmazz!

Pap: *Hogy ezen egész estét tökéletesen, szentül, békességben és vétek nélkül töltsük el, kérjük az Úrtól!*

Nép: Add meg, Uram!

Pap: *A békesség angyalát, a hűséges vezetőt, lelkünk és testünk őrzőjét kérjük az Úrtól!*

Nép: Add meg, Uram!

Pap: *Bűneink és vétségeink bocsánatát és elengedését kérjük az Úrtól!*

Nép: Add meg, Uram!

Pap: *Jókat és hasznosakat lelkünknek és a világnak békességet kérjünk az Úrtól!*

Nép: Add meg, Uram!

Pap: *Hogy életünknek hátralevő részét békében és bűnbánatban töltsük, kérjük az Úrtól!*

Nép: Add meg, Uram!

Pap: *Hogy életünket keresztény módon, gyötrellem és szégyen nélkül végezzük be, s hogy Krisztus félelmetes ítélőszéke előtt jó feleletet adjunk, kérjük az Úrtól!*

Nép: Add meg, Uram

Pap: *Legszentebb, legtisztább, legáldottabb dicső királynénkat, az Istenszülő és mindenkorszűz Máriát minden szentekkel együtt említvén, önmagunkat, egymást s egész életünket Krisztus Istenünknek ajánljuk!*

Nép: Néked, Uram!

Pap: *Mert jóságos és emberszerető Isten vagy és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor s örökkön-örökké.*

Nép: Amen.

Pap: *Békesség mindnyájatoknak!*

Nép: És a te lelkednek!

Pap: *Fejeteket hajtsátok meg az Úrnak!*

Nép (hosszan): Néked, Uram!

Pap: *Legyen áldott és dicsőített a Te országod hatalma, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön-örökké!*

Nép: Amen.

Pap: *Bölcsesség!*

Nép: Adj áldást!

Pap: *Krisztus, a mi Istenünk, ki áldott és dicsőített öröktől fogva!*

Nép: Tedd erőssé, Isten, az igaz katolikus hitet örökkön-örökké!

Pap: *Legszentebb Istenszülő üdvözíts minket!*

Nép: Magasztald én lelkem a **pusztában** született **Krisztus** Királyt!

Pap: *Dicsőség neked, Krisztus Istenünk, a mi reménységünk, dicsőség neked!*

Nép: Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön-örökké. Amen.

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Adj áldást uram!

Pap: (Halottaiból feltámadt) Krisztus igaz Istenünk, aki a mi üdvösségünkért Júdea Betlehemében, barlangban született és jászolban feküdt, az ő legtisztább Anyjának imái által, a drága és elevenítő szent Keresztnek erejével, a szent, dicső és mindenekfölött dicséretes apostoloknak és minden szentjeinek esedezése által könyörüljön rajtunk és üdvözítsen minket, mint jóságos és emberszerető.

Nép: Amen.

Pap: Az Úr áldása reátok az ő kegyelmével és emberszeretetével mindig, most és mindenkor és örökkön-örökké!

Nép: Amen.

A pap az ambonon gyertyával a kézben énekl:

Tropár, 4. hang

A te születésed, **Krisztus** Istenünk, * földerítette a világnak az istenismeret **világosságát**, * mert a csillagimádó bölcseket a csillag **megtanítá**, * hogy téged, mint az igazság Napját, leborulva imádjanak, * és mint magasságbeli Napkeletet **tiszteljenek**, * Urunk, **dicsőség** néked!

Dicsőség... most és... 3. hang

Ma a **Szűz** a legfelsőbb Lényt szüli * és a föld a Befogadhatatlannak istállót ajánl fel; * az angyalok a pásztorokkal dicsőítő éneket zengenek, * a keleti bölcsek pedig a csillagtól vezéreltetve **közelednek**, * mert érettünk született a **kisded** csecsemő * az örökkévaló Isten.